

Aquest cony de temps

Per EloiA el dg., 09/09/2007 - 09:00

Els Pets

-

Sol

Lletra original

Trenca'm a bocinsi endevina quina peça em rovel·la els ossos, posa'm al revés a veure si així vaig bé. Seu al meu costat, torna'm a tranquil·litzar amb els teus llavis dolços, digue'm el perquè d'aquest dia tan esquerp. La finestra, en caure el vespre, s'ha tornat en un mirall el que veig no menteix i m'espanta. Si almenys aquesta pluja em servís per netejar tots els núvols llargs i negres que ara es van filtrant per les parets. Potser passo massa temps a casa, potser però el carrer és tan fosc, deu ser que aquest cony de temps se'm fica al cos. Ara parla fort per tapar les veus que dintre meu em maltracten, o potser millor calla i sent la meua por. La finestra, en caure el vespre, s'ha tornat en un mirall el que veig no menteix i m'espanta. Si almenys aquesta pluja em servís per netejar tots els núvols llargs i negres que ara es van filtrant per les parets. Potser passo massa temps a casa, potser però el carrer és tan fosc, deu ser que aquest cony de temps se'm fica al cos.

Lletra traduïda

... o el pecat estructural

"Parla de la influència del clima en l'estat d'ànim. Té molt a veure amb el que et passa pel cap quan ets en un lloc on plou cada dia, al final la pluja se't fot dintre." (Gavaldà) Diuen que el paisatge és un estat de l'ànima, que per combatre la depressió ni hi ha res millor que un bany en una platja assolellada... Però si mirem el nostre paisatge o panorama global, què ens hi trobem? No n'hi ha per agafar una depre?. El temps, el clima, l'ambient en el que ens movem, el treball, la família, la ciutat, la política... tot això va entrant pels nostres porus i hi va deixant petjada, gota a gota, fins a deixar marca en la nostra psique. Mirat amb els ulls de la fe, l'experiència que en Gavaldà canta a "aquest cony de temps" s'anomena **"pecat estructural"**. És a dir, en l'aire que respirem, en el nostre viure quotidià, en la nostra societat, hi ha quelcom que ens rovella els ossos. El teòleg Luís González-Carvajal ens ho explica d'aquesta manera:

El pecat "estructural"

Tots els anys moren de gana entre 14 i 40 milions de persones. Cap de nosaltres voldríem positivament que morissin i molts desitjaríem poder-ho evitar, però no sabem com. Així i tot, tampoc ens sentim innocents: Som conscients que en la nostra taula - en la taula del 25% de la humanitat - hem acumulat el 83% del Producte Mundial Brut. Diuen que la cèlebre teòloga alemanya Dorothee Sölle, (Sölle, Dorothee, "Teología Política" Editorial Sígueme. La United Fruit, que monopolitza l'explotació de plàtans a Amèrica central, Colòmbia i Equador, s'anomena ara United Brands.) en una de les seves conferències, fou criticada per un dels seus oients que li retreia no haver parlat prou del pecat. "És veritat - contestà ella -, he oblidat que menjo plàtans...". En un llibre posterior va aclarir què va voler dir: "Amb cada plàtan que menjo, estafo aquells que el cultiven en allò més important del seu salari i recolzo a la United Fruit Company en el seu saqueig de l'Amèrica Llatina". (...) La meravella del nostre invent consisteix en que aquesta violència no la exerceix un home determinat contra un altre - resultaria massa fort per a la seva consciència -, sinó que, mitjançant estructures anònimes, el mal "es fa sol". No hi ha culpables. Lleó Tolstoi, en la seva famosa novel·la "Guerra i pau" fa aquesta finíssima reflexió sobre la condemna de Pierre Bezujov: "Qui era el que havia condemnat a Pierre i li arrabassava la vida amb tots els seus records? Qui? Se n'adonava que no era ningú. Allò era degut a l'ordre de les coses, a una sèrie de circumstàncies. Un ordre establert matava a Pierre, li arrabassava la vida, l'anorreava." (...) El "Lute" va escriure en la seva biografia: "Al nacer estaba ya marcado. Tenía el cromosoma XYP. Sí, P de Prisión". Doncs no solament l'arbre té la culpa dels fruits dolents, sinó també el terreny. (...) Com diu un famós text d'Ortega i Gasset: "Jo sóc jo i les meves circumstàncies, si jo no la salvo a ella tampoc em salvo jo". Luís González-Carvajal "Esta es nuestra Fe, Teología para Universitarios Editorial Sal Terrae Colección Pastoral nº 24
